

klare Udtalelser jo lettet mig min Opgave lige over for Ministeren, thi hvad han sagde, var jo i Grundtankerne det, som jeg sagde tidligere, og som han kunde udtale med en særlig Autoritet paa Grund af den væsentlige Del, han har haft i Arbejdet i Jernbanekommissionens Lønningsudvalg. Over for den næstforrige Taler skal jeg udtale min Anerkendelse af, at ogsaa han har sagt, at Folketinget ved sin Behandling af Toldlønningsloven ikke har taget særligt Hensyn til øjeblikkelige Prisforhold, men derimod til det, som ogsaa efter min Overbevisning er det eneste rigtige Grundlag for en Lønningsreform, nemlig: Hvad er det naturlige Livskrav, som Statsfunktionærer kunne stille i Forhold til det Arbejde, de gøre? Det glæder mig at høre, at dette var Folketingets Toldlovudvalgs, som jo blev dets Toldlønningsudvalg, Stilling i denne Sag, og jeg skal da endnu kun gøre opmærksom paa, at disse Overvejelser fra Folketingets Side jo kom til at føre til, at man ikke blot forbedrede Toldpersonalets Stilling i Forhold til den før 1899 bestaaende Tilstand, men ogsaa i Forhold til, hvad Regeringen havde bragt i Forslag. Idet Folketingets Toldudvalg og derefter Tinget ophævede Toldmedhjælperklassen og gjorde de hidtilværende Toldmedhjælpere til Toldassistenter, bleve Lønningsforholdene for alle disse sørgeligt stillede Funktionærer 100 Kr. bedre pr. Mand end efter Regeringens Forslag. Jeg tror ikke, at man navnlig herefter er berettiget til at sige, at vi have særmærket Toldfunktionærerne som en Klasse, hvis personlige Forhold vi ikke sætte Pris paa. Tværtimod, Folketinget har i 1899 lagt for Dagen, at det ønsker gode, taalelige Vilkaar for Toldvæsenets Funktionærer, men saa kan man ikke ret vel forlange, at de skulle have Andel i et Forslag af den Beskaffenhed, som her foreligger. Naar det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (S. Olsen) talte om, at Fagforeningerne ikke toge Hensyn til Alderen, ja saa ønsker jeg ikke at optage en Diskussion derom. Jeg vil kun sætte et Notabene derved, som betegner, at jeg ikke er ganske sikker paa, at Fagforeningerne handle rigtigt deri. Det forekommer mig, at det undertiden kan være lidt urimeligt, at et ganske ungt, ikke alene ikke fuldmyndigt, men ikke en Gang myndigt Menneske skal opnaa ganske den samme Løn som den gennem adskillige Aars Arbejde i Faget særlig uddannede voksne Arbejder. Jeg er ikke ganske sikker paa, at Fagforeningernes Politik paa

dette Punkt er rigtig og vil holde Stik, men derom ønsker jeg ikke paa dette Punkt at optage en Diskussion. Jeg gør kun Indsigelse imod, at man i dette ret tvivlsomme, som man har gjort der, vil søge et Argument for at gaa til noget lige saa tvivlsomt her. Over for den højtærede Finansminister skal jeg endnu bemærke, at, naar han sagde, at det, som Regeringen havde bragt i Forslag, var saa uendelig bedre end det, vi her bringe i Forslag, fordi det ene var et Dyrtidstillæg for indeværende Finansaar, medens det, vi byde, er et Lønningstillæg for næste, saa maa man dog ikke glemme, at det, som den ærede Minister bragte i Forslag, ganske vist var et Dyrtidstillæg for indeværende Finansaar, men det vilde dog under alle Omstændigheder først være blevet udbetalt i det næste. Der kan altsaa blive en teoretisk Forskel, men praktisk set er der ingen. Praktisk set bliver det et ganske vist ikke bindende Løfte, men dog en ret sikker Forventning om, at hvad vi her bringe i Forslag, vil blive ved at være i Kraft under i øvrigt uforandrede finansielle og økonomiske Forhold, indtil de paagældendes Lønningslov bliver revideret. Det forekommer mig at være et Løfte af ikke saa lidt større Værdi for de paagældende end dette at faa et Dyrtidstillæg, som gives for dette Finansaar, og som man jo kan have sin berettigede Tvivl om vil komme til Eksistens i det næste endogsaa i Form af Lovforslag fra den høje Regerings Side, derom kan jo enhver beholde sin Mening. Den højtærede Finansminister kom ogsaa tilbage til Toldlønningsloven. Jeg har allerede udtalt mig derom. Naar han sagde: Ja, men der er jo ogsaa andre E-tater end de, hvis fremtidige Lønningsforhold allerede staa paa Dagsordenen, som ville omfattes af dette Forslag, er det rigtigt. Jeg udtalte mig om dette Spørgsmaal ved Forelæggelsen. Havde Folketingsudvalget og navnlig Forslagsstilleren haft bedre Tid og større Materiale til Raadighed, kan det jo ogsaa være, at vi havde taget Hensyn dertil, men i øvrigt tillægge vi ikke dette særlig Betydning, idet vi have en ret stor Forventning om, at Lønningslove blive vi ikke fri for; have vi først afgjort dem, som nu staa paa Dagsordenen, vil der nok komme nogle andre til. Saa megen Undersøgelse have Forslagsstillerne dog anstillet, at vi have gennemgaaet de Lønningsforhold, som ere bleve ordnede efter 1890 eller saa, og vi ere komne til det Resultat, at de allerfleste af disse vedrøre Embedsmænd, hvis Lønninger over-